

Hemvännen.

N: 18.

Lördagen den 4 Juni.

1899.

Liten visa.

1. 1 Maj.

Chaja, du blida
Doftande tärne,
Strålande mild,
Med gyllene sol,

Kroder naturen
Äter du uppräckt,
Sedan hon blumrat
I snöhvita bädd.

Hvitsippan blommar,
Lärkan, hon drillar,
Björkarna äter
Lofrika stå.

Tack skall du hafva,
Älskliga flicka! —
O, att så snart dock
Äter du flyr!

2. 1 Juni.

Sommarens månad! —
Du är ju kommen.
Skaldeberjungen
Blomstrande Juni!

Men — hvor är solev,
Flyar den blå himmeln,
Flöar äro fläktarna,
Sydhja, milda?

Juni, ack Juni,
Själff dig du hemtat —
Glömt dock ditt föje
Af leende hju!

Ack, nu är du ju
dicksom ett blad blott,
grönskande visst nog,
Men utan ros!

Himlen är mieden,
Solken sitt öga
Gömmar bak molnen,
Luften är kall.

Sommarens djamma
Vindar ej värma
Vaia af Nordan
Stelnade lemman.

Skynna dig, skynd
Låt hemta oss ljuset! —
Sjuset och värmen,
Det är ju lifvet!

3. Till landet.

Tiden är inne,
Nu ska' vi fara
Rort ifrån staden
Längt ut på landet.

Destas, du stolta
Fierdiga sommar,
Blif det ock verkligt,
Ej blott till namnet!

Låt oss få njuta
Af dina häfvor,
Starkt oss till kropp
Starkt oss till själen!

Detta vi bedja,
Vår Herre, af Dig!
Uppfyll da bönen
— Vår blott ju kan det,

Du, som är världens,
Du, som är tidens,
Du, som är alltings
Konung och Far!

Och vi må tacka,
Och vi må frösa
Fadera den högste,
Och sjunga Hans lof!

Hemvännen tackar sin lilla läsarekrets för den vänlighet, det öfverseende, de visat den och dess redaktör under de förflyttna månaderna, och önskar dem samtliga en glad njutning och lycklig sommar i naturens rika sköte!

Wisdomens källa.

Två berättelser af Signor Elia.

ochto: Salom. Ordyr. I Kap.

Första Ber.

... Men den, som de därans stallbröder är, han får olycko.

(Forts.)

Alla gerningar här på jorden få sitt straff eller sin belöning — vare sig redan under detta lifet eller först i evigheten.

Vi ha sett, hur det gått med de fyra gossar, hvilka vi i denna lilla berättelse försökt beskrifva. Vi veta, att de gått på orätta vägar, att de funnit nöje i hvarandras dåliga sällskap, — och Salomon säger ju: men den, som de därans stallbröder är, han får olycko; — alltså få äfven dessa gossar tillräckligt straff.

Khuru ju läsaren själf kunnat sig en upplösning på denna historia, vilja vi dock i få ord teckna våra hjällars vidare öden.

Knappt hade Carl satt foten inom hemmets dörr, innan betjenten kom

och underrättade, att baronen önskade tala med honom.

Det klack visserligen i Carl — men dock blif han ej mycket öfverraskad. Han hade ju ant, att allt skulle vara slut, att allt hopp var ute.

Han gick till sin far...

Där satt fadern, blek, sorgsen.

Först var han tyst och såg blott så underligt på Carl och sade sedan:

— Carl! Hvad har du gjort?

Och hans röst lät ej sträng — den hade en så sorgsen, så mild klang.

Och Carl tänkte ej ett ögonblick på att ljuga, han var så full af andra, helt andra, mäktigare känslor.

Där stod han vid dörren rodnande, darrande... men plötsligt strömmade det öfver: han kunde ej återhålla de ymniga, flödande tårarna.

Med ett sakt gvidande föll han på knä och kvistade.

— Fappa! Kan du förlåta mig?

När Carl utkom ur sin fars rum, var han visserligen gråten och förtägen, men på samma gång strålade hans ansikte af en inre lycka, en af ingen annan tillfredsställelse.

Han skyndade, undvikande allas blickar, rupp på sitt rum. Där stängde han dörren och ensam, ensam med Gud öppnade han sitt hjerta för honom och bad om förlåtelse för sina synder. Och därpå kom han ihåg Adils ord läs Bibeln! — tog sin Bibel och läsa och läste, hvilket han aldrig förr gjort.

Och låtom oss hoppas, att han härigenom fick mod att bära de pröfningarna, som väntade honom. Ty den fatala händelsen kom oartadigt till alla människans kunskap, och, oaktat borgmästarens genom stora summor ersatte de bestulne bodgarne och friköpte sin son från fängelsets fäst, var dock hans rykte besudladt, han blef skild från skolan och skickades, för att alltså skulle falla i glömda, till någon aflägsen ort till en aflägsen kläppling för att börja ett nytt lif.

Än Adil då?

Ja, Adil eller Leon, den gosse, som uppväckt varit medlidande och vår aktning, han gick, som vi veta, förtviflad, fröflande på Gud, på sig själv för allt, ifrån Carl hem till sig. Och när han sedan där hemma annu

mera öfvertänkte sin ställning, blef han tillika öfvertygad, att, med de känslor, som vaknat hos honom, var det honom omöjligt att stanna här för att lida ett straff, ett straff, som han ej skulle mått utstå. Han bad länge till Gud, bad om råd för hvad han skulle taga sig till. Och han blef styrkt genom bönen och fällde sitt beslut — och verkställde det under natten.

När Adils farbro, upprörd af den förskräckliga underrättelsen, som kom honom tillhanda morgonen därpå, underrättelsen, att hans brorson och mynning var en tjuf, rusade till hans rum för att närmare taga reda på saken, — var Adil borta. Sängen stod orörd... alla möbler och smärcker voro kvar — nej Bibeln var ju också borta!

Vi kunna tänka oss upprördheten i huset. Adil stod ingenstädes att finnas. I skolan var han ej... det var för resten ej någon skottymme... Och Adil, som ej brukade vara borta på förmiddagarna, då han läste sin lektör. Kaptenen, hans farbro, väntade och väntade, men ingen led och ingen Adil kom. Så blef farbrodern orolig, mynningheterna sattes i rörelse, flygningar idfördes i ledningarna, efter minnen gjordes — men Adil var och förblev borta.

Adil behöfver ej många ord. Han, de andra dras förledade, gick undan till rättmätigt straff. Utkommen ur fängelset, flydde han bort — kanske han där begynte ett bättre lifverne.

Stuet på förte berättelsen.

Hvarjehanda företeelser i naturen.

90. Mineralier. (Forts.)

Blytt, framställes ur vattens aska (ur kalkhaltiga mineral; hvit, löslig i vatten, nyttjas till framställning af andra kaliföreningar, såsom alun, såpa, glas...

Swarts, minens bestående af kisel-syra; varieteterna däraf nyttjas som byggnads-material, till stentuggning, glas o.s.v., eller till smycken, såsom carneol, apat o.s.v.

Wicksilber = Hydrargyrum, den enda flytande metallen, Tennahvit; fås ur cinnober; användes till amalgamet, i fyrisk aliska instrument, lakemedel m.m.

Salpeter, ett salt, som vanl. framställes med konst. Användes till smittberedning, för salpetersyra, i färgerier, vid insattning (af ~~...~~) m.m.

Sandsten, består af ~~...~~ korn, nyttjas mycket till byggnads-material, slipstenar, bildhuggararbeten.

Serpentin, grön eller grönt, finnes i Sverige, Sydk-land, Frankrike m.m. i Italien; anv. till ornament, vasar, bordskipor, rifskafor, mörtlar m.m.

Silber = Argentum, ädel metall; gedigen, men äfven framställd ur malmet, såsom silfverglans, blyglans. Anv. i fotografi, medicin, till mynt, smycken, krusgerädsstakar m.m.

Sjöstum, består af kisel-syra och talkjord; milt för känseln, låter taga sig med knif; anv. till tobaksrök.

Skiffer, sammansatt af lera, grått och glimmes, anv. till takteckning, räknetaflor, griffflor o.s.v.

Smaragd, vackert grön ädelsten; innehåller legering av Soda, salt, som vanl. framställes med konst. Anv. vid tillverkning af tvål, glas, vid frättning, blekning o.s.v.

Skämt, Anekdoter m.m.

Vårt tjänstfolk. Fruen: Här du lagt in morgonridningarna till herrn? - Fruen: Nej, jag har inte lagt dem ännu.

Narvit. Den adertonåriga (till sin gifta värdinnan); Ack, en sån söt liten gösse! Om jag hade ett så söt litet barn, så skulle jag aldrig gifta mig.

Vårt tjänstfolk. Fruen: Hvar för vill dina flytta? - Fruen: Det har jag svårt att säga fru. - Fruen: Jag vill, att dina skall säga det. - Fruen:

Jag frijs inte här. Herrn är för kall.

Kisstroenderotum. Kunden: Känners vaktmästaren den herrn, som sitter bakom mig? - Kyparen: Nej, men det är ingen bekantskap att göra utan gl. aldryn, och drickspengar.

Tatt. Anna: Hvar för gör du ej mera i skolan? - Lina: Sjögren har gjort cession. Han kan inte betala mera. - Anna: En sådan tur du har.

Förråd familjehemlighet. Lärarinnan: Se där, min gösse, så ser er ämnat. - Kalle: Anna? Jule är en ämna ett dyrt intet? - L.: Jo visst, men hvad menar du? - K.: Jo, pappa kallar alltid ~~...~~ fram.

Stenkol, vinnande brännmaterial, viktigt för industrin. särskilda former äro anthracit, svartkol, brunkol; anv. äfven till framställning af lygnas, runnvid resten kallas coaks, ett svårantändligt, men förträffligt bränske.

Swavel = Sulphur; gediget, framställes ur svavelkis; anv. till kvart, svavelsyra, i medicin, för elodon o.s.v.

Tenn = Stannum, smidbar, ädel metall, fås ur tennmalmen, användes till kott, förtäring, järnblek, stanniol, legeringar, beläggning af speglar m.m.

Topas, en vingul ädelsten, inneh. legering, kisel.

Vitriol är i allm. en förening af svavelsyra med en metalloxid. Tyfika salter äro: 1) Järn-vitriol, som anv. i färgerier, till blåck och berlinerblått, svavelsyra (vitriol) m.m.

2) Koppervitriol, som nyttjas till beredning af olika skilfoga färger samt i galvanoplastiken, - m. fl.

Zincken = Zincum, blåhvitt, rensas vid smältningen. smidbar, rensas vid smältningen, som isyn. framställes ur gallmeyn, samt förarbetas till bleck, fräd eller anv. till zinkhvit (hvit milarefärg).

Slut.

Nulla dies sine linea!

Sommarens heta tid har kommit. De flesta familjer flytta ut till landet för hemta nya krafter till arbetet, som äter bort sig i höst. Äfven J. Kemvärrens renga lära sig, fån det nöjet att njuta af den fria naturen, inandas den friska luftströmmen. Men kort men dock ihåg vid sedan af en lekare, att allvaret bör man ej helt och hållet bortglömda. Tag en bär för en bok med er ut på landet och studeren i den, då värdet är ryggsmärt. Lycka till!

Meteorologiska observationer.

Hfors termometer hvarje dag kl. 12 p.m. den 14 Jan. 1892.

Lörd. den 29 Maj	+16°
Månd. den 30 Maj	+9°
Tisd. den 31 Maj	+13°
Onsd. den 1 Juni	+12°
Torsd. den 2 Juni	+11°
Fred. den 3 Juni	+13°
Lörd. den 4 Juni	

Slutanmärkning. Medelttemperaturen har således varit:

Undre januari (14-31)	-10,45°
Februari	-5,54°
Mars	-1,42°
April	+4,57°
Maj	